

Lay Kee Tee dan lain-lain lwn Kerajaan Malaysia dan lain-lain

MAHKAMAH TINGGI (KUALA LUMPUR) — GUAMAN NO S2-21-49
TAHUN 2002

AZMEL H

11 OKTOBER 2004

Acara Sivil — Pihak-pihak — Liabiliti vikarius — Tuntutan terhadap kerajaan — Kegagalan menamakan pegawai kerajaan yang terlibat sebagai pihak dalam tuntutan — Sama ada tindakan plaintif cacat — Akta Prosiding Kerajaan 1965 s 6(1)

Acara Sivil — Pihak-pihak — Tindakan terhadap kerajaan — Liabiliti vikarius — Kegagalan menamakan pegawai kerajaan yang terlibat sebagai pihak dalam tuntutan — Sama ada tindakan plaintif cacat — Akta Prosiding Kerajaan 1965 s 6(1)

Tort — Liabiliti vikarius — Kegagalan menjalankan tugas — Tuntutan terhadap kerajaan — Liabiliti vikarius — Kegagalan menamakan pegawai kerajaan yang terlibat sebagai pihak dalam tuntutan — Sama ada tindakan plaintif cacat — Akta Prosiding Kerajaan 1965 s 6(1)

Plaintif-plaintif adalah mangsa-mangsa dan waris-waris sah kepada mangsa-mangsa wabak penyakit Japanese Encephalitis (JE)/virus nipah yang melanda ladang-ladang khinzir di Negeri Sembilan, Perak dan Selangor. Plaintif-plaintif telah menamakan kerajaan Malaysia dan tiga kerajaan negeri tersebut sebagai defendan di dalam tindakan mereka. Defendan-defendan dikatakan telah gagal dan/atau cuai mengambil tindakan pencegahan dan juga melakukan ketinggalan bagi mengambil tindakan perlu untuk menyekat wabak tersebut dari merebak. Defendan-defendan membangkitkan isu bahawa kegagalan plaintif-plaintif menamakan pegawai kerajaan terbabit sebagai suatu pihak di dalam tindakan ini menjadikan tindakan plaintif-plaintif penuh dengan kecacatan dan tidak bersandarkan kepada prinsip undang-undang yang mantap. Plaintif-plaintif mendakwa mereka telah mengenal pasti dengan jelas dan terperinci nama-nama pegawai kerajaan yang terlibat di dalam pernyataan tuntutan mereka dan ini adalah cukup serta memadai bagi memenuhi peruntukan ss 5 dan 6 Akta Prosiding Kerajaan 1965.

Diputuskan, menolak rayuan plaintif-plaintif dengan kos:

Sebelum seseorang pegawai kerajaan itu bertanggungjawab untuk sebarang kesalahan tort atau ketinggalan yang dilakukan, isu liabiliti pegawai berkenaan perlu diputuskan melalui perbicaraan di mahkamah terbuka. Jika, pegawai kerajaan terbabit didapati bertanggungjawab, maka majikan mereka iaitu pihak kerajaan yang merupakan prinsipal mereka akan bertanggungjawab secara vikarius. Untuk tujuan itu, pegawai kerajaan terbabit perlu dinamakan sebagai suatu pihak supaya liabiliti mereka dapat ditentukan dan jika mereka bertanggungjawab maka majikan mereka bertanggungjawab secara vikarius. Keperluan ini jelas dikehendaki mengikut

- A** s 6(1) Akta Prosiding Kerajaan 1965 (lihat perenggan 23); *Haji Abdul Rahman v Government of Malaysia & Anor* [1966] 2 MLJ 174 dan *Steven Phoa Cheng Loon v Highland Properties Sdn Bhd & Ors* [2000] 4 MLJ 200 diikuti.

[English summary]

- B** The plaintiffs were victims and legal beneficiaries of the Japanese Encephalitis (JE) virus epidemic victims that attacked the pig sties in Negeri Sembilan, Perak and Selangor. The plaintiffs had named the government of Malaysia and three state governments as the defendants in their action. The defendants were
- C** alleged to have failed and/or neglected to take precautionary action and also had omitted to take any necessary action to stop the epidemic from spreading. The defendants raised the issue that the plaintiffs' failure in naming the government officer involved as a party to this action rendered the plaintiff's action defective and not based on substantial principles of law. The plaintiffs
- D** alleged they had identified clearly in detail the names of the government officers involved in their statement of claim and this was sufficient to satisfy the provisions of ss 5 and 6 of the Government Proceedings Act 1965.

Held, dismissing the plaintiffs' appeal with costs:

- E** Before a government officer is liable for any offence of tort or omission, the issue of the officer's liability must be decided in a trial in open court. It is only when the government officer involved is found liable that the employer ie the government being his principal will be held vicariously liable. For this purpose, the government officer involved must be named as a party so that his liability could be determined and if he is liable hence the employer will be
- F** vicariously liable. This requirement is clearly stated in s 6(1) of the Government Proceedings Act 1965 (see para 23); *Haji Abdul Rahman v Government of Malaysia & Anor* [1966] 2 MLJ 174 and *Steven Phoa Cheng Loon v Highland Properties Sdn Bhd & Ors* [2000] 4 MLJ 200 followed.]

G **Nota-nota**

Untuk kes-kes mengenai tindakan terhadap kerajaan, lihat 2(3) *Mallal's Digest* (4th Ed, 2001 Reissue) perenggan 4206–4207.

Untuk kes-kes mengenai pihak-pihak, lihat 2(3) *Mallal's Digest* (4th Ed, 2001 Reissue) perenggan 4150–4366.

- H** Untuk kes-kes mengenai liabiliti vikarius, lihat 12 *Mallal's Digest* (4th Ed, 2002 Reissue) perenggan 1507–1567.

Kes-kes yang dirujuk

- I** *Haji Abdul Rahman v Government of Malaysia & Anor* [1966] 2 MLJ 174 (diikuti) *Sagong bin Tasi & Ors v Kerajaan Negeri Selangor & Ors* [2002] 2 MLJ 591 (dirujuk) *Steven Phoa Cheng Loon v Highland Properties Sdn Bhd & Ors* [2000] 4 MLJ 200 (diikuti)

Undang-undang yang dirujuk

Akta Prosiding Kerajaan 1965 ss 5, 6(1), (4)

*R Sivarasa (CI Ser dan HL Ang bersamanya) (Ser & Co) bagi pihak plaintif-plaintif.
Mary Lim (Amarjeet Singh bersamanya) (Pegum Kanan Persekutuan) bagi pihak
defendan-defendan.*

Azmel H:

[1] Di antara bulan September 1998 dan Mei 1999 negara ini, khususnya beberapa kawasan tertentu di negeri Perak, Selangor dan Negeri Sembilan, telah dilanda wabak penyakit yang dikenali sebagai Japanese Encephalitis (JE)/virus nipah. Plaintif-plaintif di dalam tindakan ini adalah terdiri dari mangsa-mangsa yang terjejas secara langsung dan waris-waris sah kepada mangsa-mangsa wabak tersebut. Plaintif-plaintif telah menamakan kerajaan Malaysia dan tiga kerajaan negeri sebagai defendan di dalam tindakan yang mereka mulakan di mahkamah ini. Defendan pertama merupakan kerajaan persekutuan sementara defendan kedua hingga keempat merupakan kerajaan Negeri-negeri terbabit iaitu kerajaan Negeri Sembilan, kerajaan Negeri Perak dan kerajaan negeri Selangor masing-masingnya.

[2] Defendan-defendan dikatakan telah gagal dan/atau cuai mengambil tindakan pencegahan dan juga melakukan ketinggalan (omission) bagi mengambil tindakan perlu untuk menyekat wabak tersebut dari merebak. Natijah dari kegagalan dan ketinggalan defendan-defendan, plaintif-plaintif mengalami kehilangan, kecederaan dan kerugian.

[3] Adalah diperhatikan bahawa tiada seorang pun pegawai atau kakitangan kerajaan telah dinamakan sebagai defendan di dalam tindakan. Tidak keterlaluan jika dikatakan berdasarkan kepada writ saman terpinda dan pernyataan tuntutan terpinda, plaintif-plaintif hanya membawa tuntutan terhadap pihak kerajaan yang berkenaan sahaja untuk mendapat relief dan remedi yang dikehendaki.

[4] Setelah memfailkan kehadiran bersyarat defendan-defendan telah memfailkan saman dalam kamar (SDK) iaitu kand 11 untuk membatalkan writ saman terpinda dan pernyataan tuntutan terpinda. Di dalam usaha mengekang permohonan defendan-defendan, plaintif-plaintif memfailkan SDK di kand 14 untuk membatalkan kand 11 atas alasan kand 11 merupakan suatu penyalahgunaan proses mahkamah dan seterusnya plaintif-plaintif memohon penghakiman interlokutori dimasukkan terhadap defendan-defendan, jika permohonan mereka dibenarkan.

[5] Kedua-dua kand 11 dan 14 telah didengar serentak oleh penolong kanan pendaftar (PKP). Setelah mendengar penghujahan yang panjang lebar oleh kedua belah pihak, PKP yang bijaksana pada 18 September 2002 telah membenarkan kand 11 dengan kos. Selaras dengan keputusan tersebut, beliau telah menolak kand 14 dengan kos.

- A** **[6]** Terkilan dengan keputusan tersebut, plaintif-plaintif memfailkan dua notis rayuan kepada hakim dalam kamar iaitu kand 17 dan 17A. Kandungan 17 ialah rayuan terhadap perintah membenarkan kand 11, sementara kand 17A merupakan rayuan terhadap perintah penolakan kand 14. Setelah mempertimbangkan hujahan-hujahan peguam dari kedua pihak saya telah mengekalkan kedua-dua keputusan PKP itu. Kini, terkilan dengan keputusan saya, plaintif-plaintif memfailkan rayuan ke Mahkamah Rayuan.

- B** **[7]** Sebelum menyentuh alasan-alasan terhadap keputusan saya itu, elok rasanya diperturunkan secara ringkas latar belakang tuntutan plaintif-plaintif. Di dalam pernyataan tuntutan terpinda mereka, plaintif-plaintif mendakwa wabak penyakit JE/virus nipah bermula di Tambun, Perak pada sekitar bulan September 1998. Lebih kurang pada bulan Januari 1999 wabak tersebut kemudiannya merebak ke Negeri Sembilan. Defendan-defendan pada awalnya mendakwa wabak yang melanda itu adalah wabak JE dibawa oleh nyamuk sedangkan tanda-tanda lain menunjukkan ianya bukan wabak JE. Tindakan pencegahan dan kawalan telah diambil oleh defendan-defendan bersandarkan kepada tindakan untuk mencegah wabak JE dengan melakukan fogging di ladang-ladang khinzir dan memberi vaksinasi kepada khinzir.

- C** **[8]** Pada peringkat tersebut pemusnahan khinzir tidak dijalankan dan pemindahan khinzir dari satu kawasan ke kawasan lain juga tidak dihalang. Bermula pada bulan November 1999 setelah berlakunya dua kematian manusia di Perak dan kemudiannya pula kematian manusia di Negeri Sembilan berpunca daripada wabak yang melanda itu maka sejak bulan Februari 1999, penternak-penternak khinzir dikatakan telah meminta pemusnahan ternakan mereka dilakukan tetapi tidak dipenuhi.

- D** **[9]** Pada bulan Mac 1999, setelah membuat kajian penuh, Jabatan Mikrobiologi, Universiti Malaya telah mengklasifikasi wabak tersebut disebabkan virus nipah, suatu virus yang berlainan daripada virus yang menyebabkan JE. Pada 22 Mac 1999, barulah timbalan ketua pengarah kesihatan membuat pendedahan bahawa wabak yang dibawa oleh virus nipah boleh berjangkit dengan mudah melalui darah, air kencing, bahan buangan dan air liur khinzir dan juga melalui sentuhan fizikal dengan khinzir.

- E** **[10]** Pada masa pendedahan tersebut diisytiharkan, seramai 46 orang telah meninggal dunia di mana kebanyakan mereka bekerja di ladang khinzir dan telah terus bekerja di sana atas jaminan defendan-defendan bahawa ladang khinzir adalah selamat.

- F** **[11]** Pada 25 Mac 1999, kabinet telah mengisytiharkan keadaan darurat dikawasan terbabit dan menubuhkan pasukan khas kabinet yang diketuai oleh timbalan perdana menteri ketika itu untuk menangani wabak tersebut.
- G** Akhirnya, pada 29 Mac 1999, timbalan perdana menteri mengisytiharkan wabak yang melanda itu disebabkan virus nipah/JE dan wabak itu dikatakan pada peringkat parah. Pada bulan Mac dan April 1999, operasi memusnahkan

khinzir dilaksanakan. Operasi yang dijalankan bukan sahaja membinasakan khinzir tetapi juga merosakkan ladang-ladang ternakan khinzir.

[12] Berdasarkan dakwaan-dakwaan tersebut, plaintif-plaintif menyatakan defendan-defendan telah melakukan tindakan-tindakan dan/atau wujudnya ketinggalan yang mencetuskan kausa tindakan berikut:

- (i) kecuai;
- (ii) pengingkaran kewajipan fidusiari;
- (iii) pengingkaran kewajipan berkanun;
- (iv) pernyataan silap dan cuai;
- (v) fraud;
- (vi) perlucutan hak asasi secara menyalahi undang-undang;
- (vii) salah buat semasa memegang jawatan awam; dan
- (viii) pencerobohan pada tanah, bangunan dan barangan melalui kerosakan dan pemusnahan.

[13] Seperti yang dijelaskan pada awal tadi, tiada mana-mana pegawai atau kakitangan kerajaan dinamakan sebagai defendan di dalam tindakan ini. Ketiadaan ini telah dijadikan isu oleh defendan-defendan. Defendan-Defendan membangkitkan isu bahawa kegagalan plaintif-plaintif menamakan pegawai kerajaan terbabit sebagai suatu pihak di dalam tindakan ini menjadikan tindakan plaintif-plaintif penuh dengan kecacatan dan tidak bersandarkan kepada prinsip undang-undang yang telah mantap.

[14] Pada penghujahan defendan-defendan, tanpa menamakan mana-mana pegawai kerajaan yang melakukan kesalahan dan/atau ketinggalan yang berkenaan sebagai defendan di dalam tindakan ini, liabiliti vikarius tidak boleh diletakkan ke atas defendan-defendan yang dinamakan di dalam tindakan ini. Defendan-defendan di dalam tindakan ini, yang merupakan kerajaan persekutuan dan kerajaan-kerajaan negeri yang terbabit sebagai suatu entiti ciptaan statut, tidak boleh dengan sendirinya melakukan kesalahan tort dan/atau ketinggalan. Kesalahan tort hanya boleh dilakukan oleh pegawai kerajaan yang menjalankan tugas awam dan statutori dan, jika berlaku sedemikian, maka secara vikarius kerajaan berkenaan akan menanggung liabiliti.

[15] Peguam kanan persekutuan yang mewakili defendan-defendan di dalam hujahannya telah bersandar kepada ss 5 dan 6 Akta Prosiding Kerajaan 1965 (Akta 359) untuk menyokong hujahan yang diutarakan itu. Untuk kemudahan rujukan, elok rasanya diperturunkan seksyen-seksyen yang berkenaan. Seksyen 5 berbunyi seperti berikut:

Subject to this Act, the Government shall be liable for any wrongful act done or any neglect or default committed by any public officer in the same manner and to

A the same extent as that in which a principal, being a private person, is liable for any wrongful act done, or any neglect or default committed by his agent, and for the purpose of this section and without prejudice to the generality thereof, any public officer acting or purporting in good faith to be acting in pursuance of a duty imposed by law shall be deemed to be agent of and to be acting under the instruction of the Government.

B [16] Seksyen 6(1) pula memperuntukkan seperti berikut:

(1) No proceedings shall lie against the Government by virtue of s 5 in respect of any act, neglect or default of any public officer, unless proceedings for damages in respect of such act, neglect or default would have lain against such officer personally.

C [17] Sub-s (4) kepada s 6 pula berbunyi seperti berikut:

D No proceedings shall lie against the Government by virtue of s 5 in respect of any act, neglect or default of any public officer, unless that officer was at the material time employed by the Government and paid in respect of his duties as an officer of the Government wholly out of the revenues of the Government, or any fund certified by the appropriate financial officer for the purposes of this sub-section or was at the material time holding an office in respect of which the appropriate financial officer certifies that the holder thereof would normally be so paid.

E [18] Nas-nas yang menjadi sandaran oleh pihak defendan-defendan dalam usaha untuk mengetepikan tindakan plaintif-plaintif ialah keputusan kes *Haji Abdul Rahman v Government of Malaysia & Anor* [1966] 2 MLJ 174 yang kemudiannya diikuti oleh dua kes-kes lain iaitu *Steven Phoa Cheng Loon v Highland Properties Sdn Bhd & Ors* [2000] 4 MLJ 200 dan *Sagong bin Tasi & Ors v Kerajaan Negeri Selangor & Ors* [2002] 2 MLJ 591.

F [19] Peguam cara plaintif-plaintif yang bijaksana di dalam penghujahannya mengatakan bahawa tidak perlu dinamakan pegawai kerajaan yang melakukan kesalahan tort di dalam tindakan sebagai defendan untuk membangkitkan liabiliti vikarius terhadap kerajaan. Peguam cara plaintif-plaintif juga menggunakan nas-nas yang sama yang dirujuk oleh peguam kanan persekutuan. Pada pembacaan peguam cara plaintif-plaintif, nas-nas yang dirujuk oleh defendan-defendan hanya memerlukan pegawai-pegawai kerajaan yang terbabit dikenal pasti dengan terang dan jelas di dalam pernyataan tuntutan sahaja dan tidak perlu mereka dinamakan sebagai suatu pihak di dalam tuntutan yang dibawa.

G Plaintif-plaintif mendakwa mereka telah mengenal pasti dengan jelas dan terperinci nama-nama pegawai kerajaan yang terlibat di dalam perenggan-perenggan 14, 39, 50, 54, 55, 64, 65, 88, 91, 101, 102, 104, 106, 109 dan 112 pernyataan tuntutan mereka dan ini adalah cukup serta memadai bagi memenuhi peruntukan ss 5 dan 6 Akta 359.

H [20] Di dalam kes *Haji Abdul Rahman v Government of Malaysia & Anor* [1966] 2 MLJ 174 plaintif membawa tindakan untuk mendapatkan ganti rugi akibat kemalangan jalan raya. Sebuah *steam roller* kepunyaan Jabatan Kerja Raya telah

ditinggalkan di jalan raya pada waktu malam tanpa dipasang lampu telah dilanggar oleh si mati yang menunggang motosikal. Plaintiff waris si mati mendakwa kerajaan persekutuan dan Jabatan Kerja Raya sebagai defendan-defendan, tanpa menjadikan pegawai kerajaan yang dikatakan melakukan kecuaiian meninggalkan *steam roller* sebagai suatu pihak. Defendan telah membangkitkan bantahan awal dan Abdul Aziz H telah berhadapan dengan isu-isu bantahan awal seperti berikut pada ms 175 :

There are, therefore, two questions to be decided: firstly, whether the action was commenced within 12 months after the neglect or default complained of and secondly, *whether action would lie against the Government as principal when the servant of the Government was not also a defendant to the action.* (Penekanan ditambah.)

[21] Setelah mengemukakan isu-isu yang perlu diselesaikan Abdul Aziz H pada ms yang sama memutuskan seperti berikut:

The second point also presents little difficulty. Section 5 of the Government Proceedings Ordinance 1956 which prescribes the liability of the Government in tort reads:

Government shall be liable for any wrongful act done or any neglect or default committed by any public officer in the same manner and to the same extent as that in which a principal, being a private person, is liable for any wrongful act done, or any neglect or default committed by his agent, ...

Section 6(1) states that:

(1) No proceedings shall lie against the Government by virtue of s 5 in respect of any act, neglect or default of any public officer, unless proceedings for damages in respect of such act, neglect or default would have lain against such officer personally.

And sub-s (4) of s 6 states that:

(6) No proceedings shall lie against the Government by virtue of s 5 in respect of any act, neglect or default of any public officer, unless that officer was at the material time employed by the Government and paid in respect of his duties as an officer of the Government wholly out of the revenues of the Government, or any fund certified by the appropriate financial officer for the purposes of this sub-section or was at the material time holding an office in respect of which the appropriate financial officer certifies that the holder thereof would normally be so paid.

All this contemplates that the identity of the officer must be ascertained and the liability of the officer must be established before the Government can be made liable. In my view, therefore, the preliminary objections taken by the state legal adviser are well taken and the objections will be allowed.

The action will, therefore, be dismissed with costs.

- A** [22] Pada pandangan saya walaupun tidak dinyatakan dengan jelas dan nyata bahawa pegawai kerajaan yang terbabit mesti dijadikan suatu pihak didalam tindakan yang dimulakan, keputusan Abdul Aziz H itu perlu dilihat di dalam konteks isu yang telah dirangka untuk diputuskan oleh mahkamah iaitu 'whether action would lie against the Government as principal when the servant of the Government was not also a defendant to the action'. Abdul Aziz H membenarkan bantahan awal yang dibangkitkan dan ini bermakna isu yang dibangkitkan dijawab dengan memihak kepada defendan. Di dalam kes *Steven Phoa Cheng Loon v Highland Properties Sdn Bhd & Ors* [2000] 4 MLJ 200 plaintiff-plaintiff menamakan 10 defendan sebagai pihak di dalam tindakan yang dimulakan akibat tragedi Highland Tower. Defendan kesembilan ialah kerajaan negeri Selangor sementara defendan kesepuluh ialah Pengarah Tanah dan Galian, Negeri Selangor. Tiada seorang pun pegawai atau kakitangan kerajaan dinamakan sebagai defendan di dalam tindakan tersebut untuk membangkitkan liabiliti vikarius. James Foong H pada ms 286–287 memutuskan seperti berikut:
- D**

- When there is a necessity to first decide whether a particular officer or officers, as the case may be, is negligent or has committed a tortuous wrong, before the Government can be held liable, then it is absolutely necessary and essential to identify and name the particular officer or officers whom the plaintiff alleged committed the negligence or tortuous wrong. If he is not liable then the government is also exempted from liability. This is the concept of vicarious liability under the common law. In this situation we have even statutory provisions to affirm this approach where they continuously assert and declare the need to determine fault of the particular officer before the government can be held liable. This clearly implies a need to identify and distinguish the officer or officers concerned before the plaintiff can proceed with attributing liability to the government. In this situation at hand, only the drainage and irrigation department was named in respect of matters related to drainage. This is a department operated by officers. Who then was the officer or officers who committed the act or omission? Without him being specified and singled out how could liability against him be ascertained. Without the determination of his liability how could the tenth defendant be found liable.
- E**
- F**
- G**
- H**
- Similarly in respect of other acts or omissions involving the surrendered lands no individuals was specified or mentioned, not even the particular department of State's machinery. Such defects, in my opinion are too serious and fundamental for such proceedings against the Government to succeed; it must fail for non-compliance of the legislative provisions laid down for such action against a State Government. By the reasons above, I hereby rule that the plaintiff's claim against the ninth and tenth defendants must fail. With this, there is no compulsion for me to proceed into the field of the substantive issues.

- I** [23] Pada saya, sebelum seseorang pegawai kerajaan itu bertanggung untuk sebarang kesalahan tort atau ketinggalan yang dilakukan, isu liabiliti pegawai berkenaan perlu diputuskan melalui perbicaraan di mahkamah terbuka. Jika, pegawai kerajaan terbabit didapati bertanggung, maka majikan mereka iaitu pihak kerajaan yang merupakan principal mereka akan bertanggung

secara vikarius. Jika pegawai kerajaan yang berkenaan tidak dinamakan sebagai defendan bagaimana mereka boleh membela diri untuk menafikan tuduhan-tuduhan yang dilemparkan kepada mereka. Amatlah tidak adil dan tidak juga munasabah untuk memutuskan seseorang pegawai kerajaan itu bertanggung tanpa memberi mereka peluang untuk membela tuduhan yang dibawa terhadap mereka. Untuk tujuan itu, pada penghakiman saya, pegawai kerajaan terbabit perlu dinamakan sebagai suatu pihak supaya liabiliti mereka dapat ditentukan dan jika mereka bertanggung maka majikan mereka bertanggung secara vikarius. Keperluan ini jelas dikehendaki mengikut s 6(1) Akta 359 yang diperturunkan di atas.

[24] Di atas alasan-alasan yang saya nyatakan di atas saya memutuskan supaya rayuan plaintiff-plaintif di bawah kand 17 dan juga kand 17A ditolak dengan kos.

[25] Memandang kepada keputusan saya ini saya rasa adalah tidak perlu bagi saya mempertimbangkan isu-isu yang lain yang dibangkitkan oleh peguam kanan persekutuan oleh kerana apa-apa keputusan yang akan diberi terhadapnya tidak akan dapat memberi apa-apa kesan terhadap keputusan saya menolak rayuan ini.

Rayuan plaintiff-plaintif ditolak dengan kos.

Dilaporkan oleh Loo Lai Mee

A

B

C

D

E

F

G

H

I